

vilde fastholde dem. Selvfølgelig har der været nogen Uklarhed, og selvfølgelig er det for alvorlig en Sag til, at man kan behandle den saa formløst. Debatten i Dag viser jo ogsaa, at den højtærede Minister nærer Betæneligheder ved hvert eneste af de Ændringsforslag, der er stillede, hvilket altsaa har foranlediget, at den ærede Ordfører har taget to af de mest betydende Ændringsforslag tilbage. Jeg synes, at det er Bevis nok for mine Udtalelsers Rigtighed. Hele Behandlingen har været formløs og for saa vidt ganske unødvendig efter det indgaaende Arbejde, der i denne Sag var præsteret i Folketinget.

Hvad angaar den ærede Ordførers Bemærkning om, at han havde mærket, hvad min Hensigt var, maa jeg sige, at jeg selvfølgelig ikke i mine Udtalelser har lagt Skjul derpaa. Den Lov, som eksisterer, giver os ikke alt, hvad vi kunde ønske, men den, der forelaa her fra Folketinget, var ikke bedre. Naar den nu yderligere skal forringes, er der ikke Anledning for os til at være ihærdige for at faa den gennemført, saa bliver vi konservative og holder helst paa det bestaaende. Vi sætter ikke Pris paa de Forbedringer, som det ærede Flertal har stillet Forslag om, og som i Virkeligheden er Forringelser af det nu bestaaende og ogsaa af det Forslag, som er kommet til os fra Folketinget.

Ordføreren (Poul Rasmusen): Jeg vil overfor det ærede Medlems Udtalelse om, hvorvidt det, jeg talte om ved første Behandling, var dokumenteret, sige: Jo, det er dokumenteret, og jeg vil henstille til det ærede Medlem at søge Underretning derom hos to af sine Partifæller, som for et Par Aar siden sammen med mig havde Sæde i Københavns Understøttelsesforenings kommunale Afdeling, saa vil han faa at vide, at der er en hel Række Tilfælde, som er dokumenterede og oplyste. Naar det ærede Medlem talte om, at det var et Tegn paa Uforberedthed, at et Ændringsforslag pludselig blev taget tilbage, vil jeg minde det ærede Medlem om, at jeg allerede i et Udvalgs møde har udtalt, at saafremt der blev fremsat visse Udtalelser fra den højtærede Ministers Side, vilde jeg sandsynligvis tage dette Ændringsforslag tilbage. At jeg overfor det ærede Medlem og overhovedet overfor Medlemmer af andre Partier end mit eget skulde paatage mig nogen Garanti med Hensyn til Ministerens Stilling til de enkelte Ændringsforslag,

finder jeg aldeles ingen Grund til. Det ærede Medlem sagde dernæst, at hvis jeg kendte Arbejdsgiverne, maatte jeg vide, at de havde saa mange Smaasvagheder og sikkert vilde fremkomme med Kritik. Skal vi dog ikke lade være med at tro, at det er bedre det ene Sted end det andet, jeg tror, man kan finde Kritik alle mulige Steder, og indenfor det ærede Medlems Partilige saa fuldt som noget andet Sted. Jeg kender saa inderlig godt, og det gør det ærede Medlem ogsaa, de Bevægelser, som fandt Sted indenfor Socialdemokratiet og Arbejderkredsene, da Syndikalisterne aflagde Visit i Socialdemokraternes eget Hus i Farimagsgade. Det ærede Medlem ved meget godt, at Kritik kan der findes alle Vegne, og der kan være Smaasvagheder hos alle. Hvad jeg vil fastholde, er: Eet er, at der overfor en Institution kan fremsættes Kritik, noget andet er, at den offentlige Mening siger: Det er en Institution, som virker godt og bør støttes. Det er noget saadant, jeg tilsigter. Men at skabe en Institution, der i det lange Løb ikke nogen Sinde vil blive kritiseret af Arbejdere eller af Arbejdsgivere, tror jeg er ganske umuligt.

Christiansen: Den offentlige Mening, som den ærede Ordfører (Poul Rasmusen) særlig tænker paa, og som han maaske betragter som den offentlige Mening, det er det Partis offentlige Mening, som han tilhører. Det Parti har aldrig syntes om denne Lov. Højre har aldrig næret Villie overfor Arbejdsløshedskasseloven. Det gik i sin Tid med til den, tvunget af Nødvendigheden, men den ærede Ordfører maa ikke nu fortælle, at det var paa Grundlag af særlig Begejstring, at denne Lov blev vedtaget her i Tinget.

Ordføreren (Poul Rasmusen): Det sidste, det ærede Medlem fremkom med, var dog lidt vel lovlig meget, thi det ærede Medlem maa jo vide, at Lovforslaget om Arbejdsløshedskasser sikkert aldrig vilde være blevet fremsat eller være blevet til Lov i en overskuelig Fremtid, hvis man ikke den Gang fra konservativ Side havde taget Initiativet dertil, hvis det ikke havde været indbragt af Højre og støttet endogsaa af Arbejdsgiverforeningens Formand. Men saa er det rigtignok lovlig haardt, naar det ærede Medlem nu siger, at den Reform, her er Tale om, altid har mødt Modstand hos Højre. Hvis det ærede Medlem vil se efter, hvad hans egne Partifæller, blandt andet det ærede Medlem for Københavns